

Birthe Hansen (SF):

Positiv tilslutning fra SF.

Ole Vig Jensen (RV):

Også fra radikal side støtter vi det foreliggende lovforslag.

Nør Christensen (CD):

Det er efterhånden svært at finde varianter for tilslutningen.

Lenger (VS):

Ja, for en ordens skyld: det sker jo ikke så tit, at VS kan tiltræde et forslag fra indenrigsministeren, men dette kan vi anbefale.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg kan forstå af den behandling, lovforslaget har fået, at regeringen her har haft en heldig hånd. Jeg takker for den velvillige behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om bunden opsparing for visse amtskommuner i 1984.
(Fremsat 14/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Henning Rasmussen (S):**

Lovforslaget er en ren straffeaktion over for landets amtskommuner, fordi indenrigsministeren hævder, at de ikke har rettet sig efter hendes krav om, at den gennemsnitlige udskrivningsprocent ikke måtte stige i 1984.

Ministerens beskæftiger sig i bemærkningerne kun med én ting, nemlig at søge rent regneteknisk at bevise, at hun har ret i sin påstand om, at amtskommunerne ikke har rettet sig efter hende. De overbevisende be-

grundelser, som Amtsrådsforeningen og en række amtsråd har givet, for, at der er sket en meget beskedent stigning i skatteudskrivningen, er ikke nævnt med ét eneste ord i bemærkningerne. Det ville jo også gøre det svært for indenrigsministeren at overbevise befolkningen om, at medlemmerne af de 11 amtsråd er grove syndere, der bør straffes. Det er svært nok i forvejen at overbevise folk om det, når amtsrådsmedlemmernes »forbrydelse« består i, at det gennemsnitlige skattetryk er steget med 2 promille, og i øvrigt har de fleste af amtsrådene borgerligt, regeringsloyalt flertal.

Det er i øvrigt slet ikke amtsrådsmedlemmerne, men skatteyderne i de 11 amtskommuner, der bliver ramt. Rentetabet og dermed merskatten i de 11 amtskommuner bliver ca. 75 mill. kr. i alt, varierende fra godt 1 mill. kr. i strafbetaling for bornholmerne til 17-19 mill. kr. for skatteyderne i Københavns amt. Det understreger det fuldstændig urimelige og ulogiske i forslaget: indenrigsministeren mener, at skatteyderne i de 11 amtskommuner har fået amtsskatten forhøjet for meget; derfor skal de betale strafrenter til staten. Forstå det, hvem der kan. Det kan vi i alt fald ikke.

Endnu mere urimeligt bliver det, når man ser nærmere på indenrigsministerens beregninger af ændringerne i skattetrykket og virkningerne af disse teoretiske beregninger for de enkelte amtskommuner, for man skal nemlig ikke tro, at ministeren bare sammenligner skatteprocenter for 1983 og 1984 med hensyntagen til bl.a. virkningerne af den ændrede byrdefordeling og de faldende indtægter fra ejendomsskatterne. Næh, hun laver en helt ny teoretisk beregning, hvori der indgår nogle omdiskuterede beregninger af budgetterede likviditetsændringer, og denne rent teoretiske udskrivningsprocent sammenlignes så med den fastsatte normale udskrivningsprocent for 1984.

Jeg spørger så: hvordan skulle det enkelte amtsrådsmedlem ved budgetlægningen for flere måneder siden kunne vide, at man ville sætte sig til at lave en sådan beregning, og at en beslutning om en udskrivningsprocent, der tilsyneladende var acceptabel på beslutningstidspunktet, ville blive en strafbar handling i indenrigsministerens øjne? Og indenrigsministeren ville jo ikke sige et ord om, hvad der ville ske, hvis der blev en efter hen-